

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 13 май 2022 г.
(OR. en)

9076/22

Междуетноститутуционално досие:
2022/0154(CNS)

FISC 112
ECOFIN 428
IA 72

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	12 май 2022 г.
До:	Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2022) 216 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА за определяне на правила за данъчно облекчение за намаляване на преференциалното данъчно третиране на дълга и за ограничаване на възможността за приспадане на лихви за целите на корпоративния подоходен данък

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2022) 216 final.

Приложение: COM(2022) 216 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 11.5.2022 г.
COM(2022) 216 final

2022/0154 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за определяне на правила за данъчно облекчение за намаляване на
преференциалното данъчно третиране на дълга и за ограничаване на
възможността за приспадане на лихви за целите на корпоративния подоходен
данък**

{SEC(2022) 204 final} - {SWD(2022) 144 final} - {SWD(2022) 145 final} -
{SWD(2022) 146 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

На 18 май 2021 г. Европейската комисия прие съобщение относно данъчното облагане на предприятията за 21-ви век¹ с цел насърчаване на стабилна, ефикасна и справедлива система за корпоративно данъчно облагане в ЕС. В него се излагат както дългосрочна, така и краткосрочна визия за подкрепа на възстановяването на Европа от пандемията от COVID-19 и за гарантиране на адекватни публични приходи през следващите години. В същия дух Планът за действие на ЕС за изграждане на съюз на капиталовите пазари (СКП)² има за цел да помогне на дружествата да набират капитала, от който се нуждаят, и да подобрят своята капиталова позиция, особено по време на период на възстановяване, което предполага по-високи равнища на дефицит и на дълг, както и по-голяма нужда от капиталови инвестиции. По-специално действие 4 от СКП³ стимулира институционалните инвеститори да правят повече дългосрочни инвестиции и по този начин подкрепя накланянето на везните към собствения капитал на предприятията в корпоративния сектор с оглед насърчаване на устойчивия и цифров преход на икономиката на ЕС. Инициатива на равнището на ЕС за преодоляване на преференциалното данъчно третиране на дълга допълва горепосоченото действие 4, с цел да се създаде справедлива и стабилна бизнес среда, която може да стимулира устойчивия растеж и създаването на работни места в Съюза.

Данъчните системи в ЕС дават възможност за приспадане на лихвените плащания по дългове при изчисляването на данъчната основа за целите на корпоративното подоходно облагане, докато разходите, свързани с финансирането със собствен капитал, като например дивидентите, в повечето случаи не подлежат на приспадане. Тази асиметрия в данъчното третиране е един от факторите, които благоприятстват използването на дълг пред собствен капитал за финансиране на инвестиции. Понастоящем само 6 държави членки се справят с преференциалното данъчно третиране на дълга от данъчна гледна точка и съответните национални мерки се различават значително. Освен ако данъчно мотивираното преференциално данъчно третиране на дълга не бъде ефективно преодоляно в рамките на единния пазар, предприятията в ЕС ще продължат да имат недостатъчни стимули за финансиране чрез собствен капитал пред дългово финансиране и съответните съображения за данъчно планиране ще продължат да нарушават разпределението на инвестициите и растежа.

С оглед на координираното преодоляване на данъчно мотивираното преференциално данъчно третиране на дълга в рамките на единния пазар, с настоящата директива се определят правила за предоставяне, при определени условия, на възможността за приспадане за данъчни цели на фиктивната лихва върху увеличения на собствения капитал и за ограничаване на данъчното приспадане на превишението на разходите по заеми. Тя се прилага за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или повече държави членки, с изключение на финансовите

¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета, „Данъчно облагане на предприятията за 21-ви век“, COM(2021) 251 final.

² Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, „Съюз на капиталовите пазари за хората и предприятията — нов план за действие“, COM/2020/590 final.

³ [Действие 4 — Насърчаване на институционалните инвеститори да финансират повече в дългосрочен план и чрез капиталови инструменти | Европейска комисия \(europa.eu\)](#)

предприятия. Тъй като малките и средните предприятия (МСП) обикновено са изправени пред по-голяма тежест при получаването на финансиране, се предлага на МСП да се предостави по-висок процент за фиктивни лихви.

Настоящото предложение също така отговаря на очакването на Европейския парламент, че Комисията ще представи предложение за данъчно облекчение за намаляване на преференциалното данъчно третиране на дълга, включително ефективни разпоредби за борба с избягването на данъци, за да се избегне използването на каквито и да било облекчения, приложими към собствен капитал, като нов инструмент за свиване на данъчната основа⁴.

- **Съгласуваност със съществуващите и евентуалните бъдещи разпоредби в областта на политиката**

Настоящата директива е част от стратегията на ЕС за данъчно облагане на предприятията, която има за цел да гарантира справедлива и ефикасна данъчна система в целия ЕС.

През 2016 г. беше приета Директивата срещу избягването на данъци⁵, за да се гарантира по-справедлива данъчна среда чрез координирано прилагане в държавите членки на ключови мерки срещу избягването на данъци, които произтичат най-вече от действията по международния проект за борба със свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби (BEPS). Въпреки че борбата с избягването на данъци не е основната му цел, настоящото предложение включва и правило за ограничаване на приспадането на лихвите. С оглед на различните цели на настоящото предложение и на правилото на Директивата срещу избягването на данъци относно ограничаване на приспадането на лихвите, двете правила за ограничаване на приспадането на лихвите следва да се прилагат успоредно.

Съществуващите данъчни инструменти на равнището на ЕС обаче не съдържат мерки за преодоляване на преференциалното данъчно третиране на дълга в рамките на единния пазар чрез уравнивяване на данъчното третиране на дълга и собствения капитал в целия ЕС.

Настоящата директива следва съобщението на Комисията относно данъчното облагане на предприятията за 21-ви век за стабилна, ефикасна и справедлива система за корпоративно данъчно облагане в ЕС и отразява една от инициативите по линия на политиките, предвидени в посоченото съобщение. По този начин тя допълва редица други инициативи по линия на политиките, насърчавани успоредно от Комисията, в краткосрочен и дългосрочен план.

Горепосочените инициативи по линия на политиките включват предложение за „Бизнесът в Европа: рамка за подходящо данъчно облагане (BEFIT)“ като единен правилник за корпоративно данъчно облагане за ЕС, основан на ключовите характеристики за наличие на обща данъчна основа и за разпределяне на печалбите между държавите членки чрез методи, които включват формула (формула за разпределяне). Въпреки че предложението за BEFIT все още се намира в ранен етап на

⁴ Доклад относно въздействието на националните данъчни реформи върху икономиката на ЕС (2021/2074(INI)) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0348_BG.html

⁵ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1).

развитие, двете инициативи допринасят за една и съща визия за справедлива, ефективна и устойчива бизнес среда в ЕС.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Настоящото предложение допринася за Съюза на капиталовите пазари. По-специално, ключовите цели на СКП са да направи финансирането по-достъпно за предприятията от ЕС и да насърчи интеграцията на националните капиталови пазари в един истински единен пазар. С премахване на данъчно мотивираното преференциално данъчно третиране на дълга настоящото предложение има за цел да се избегне прекомерното разчитане на дълга и да се насърчат предприятията да наклонят везните към собствения капитал. В резултат на това предприятията ще бъдат в по-добра позиция да инвестират в бъдеще, което ще подкрепи растежа и иновациите и ще подпомогне конкурентоспособността на икономиката на ЕС. Това също така ще повиши тяхната устойчивост към непредвидени промени в бизнес средата и ще намали риска от несъстоятелност, като по този начин ще допринесе за повишаване на финансовата стабилност.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Законодателството относно прякото данъчно облагане попада в обхвата на член 115 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС). Съгласно разпоредбата законодателните мерки за сближаване по посочения член приемат правната форма на директива.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Настоящото предложение е в съответствие с принципа на субсидиарност. Естеството на предмета е такова, че изисква обща инициатива в рамките на целия вътрешен пазар.

Правилата на настоящата директива имат за цел преодоляване на преференциалното данъчно третиране на дълга в корпоративния сектор на ЕС от гледна точка на данъчното облагане и осигуряване на обща рамка, която да бъде приложена в националните законодателства на държавите членки по координиран начин. Тези цели не могат да бъдат постигнати по задоволителен начин чрез действия, предприети самостоятелно от всяка държава членка.

Преференциалното данъчно третиране на дълга произтича от различното третиране на разходите за финансиране на дълга и на собствения капитал за данъчни цели и е проблем, който е общ за предприятията в държавите — членки на ЕС. Въпреки това само 6 държави членки са предприели данъчни мерки за сближаване на данъчното третиране на дълга и собствения капитал. Въпреки че са налице насоки⁶ с актове с незадължителен характер за този вид данъчни стимули от група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия), съответните национални мерки на 6-те държави членки се различават по отношение на съставните елементи и правилата за борба с избягването на данъци, особено като се имат предвид различните обстоятелства и различните цели на политиката, преследвани във всяка държава членка.

Пълната липса на съответни мерки за смекчаване на преференциалното данъчно третиране на дълга в 21 държави членки, както и наличието на значително различаващите се мерки в други 6 държави членки, могат да доведат до нарушаване на

⁶ WK 11093/2019 REV 1.

функционирането на вътрешния пазар и да засегнат в значителна степен местоположението на инвестициите.

Освен това една инициатива на ЕС би добавила стойност в сравнение с това, което могат да постигнат множество действия, предприети на национално равнище. Единно правило за ЕС ще гарантира правна сигурност и ще позволи намаляване на разходите за предприятията за спазване на изискванията, тъй като данъкоплатците ще трябва да спазват единно правило за всички свои дейности на единния пазар. Очаква се също така наличието на общоевропейско правило да засили конкуренцията на единния пазар, като гарантира, че всички предприятия, независимо от това къде се намират, разполагат със сходни стимули за подходящо финансиране.

Следователно, за да се реши по координиран и ефективен начин общ за целия ЕС проблем, е необходима общоевропейска инициатива под формата на обвързващо законодателно предложение. Една инициатива на ЕС би предотвратила евентуални пропуски между различаващите се национални инициативи и би гарантирала, че местоположението на предприятията и инвестициите няма да бъдат неблагоприятно засегнати.

- **Пропорционалност**

Предвижданите мерки не надвишават минимално необходимото равнище на защита на вътрешния пазар. В директивата се определят правила, с които в целия ЕС и за всички данъкоплатци в ЕС се предвижда възможност за приспадане на облекчение на разходи за финансиране със собствен капитал, допълнено от правило за ограничаване на приспадането на лихвите по инструментите за дългово финансиране. Директивата също така гарантира устойчивостта на мерките за бюджетите на държавите членки по силата на общо правило, което ограничава възможността за приспадане на разходите за финансиране от данъчната основа на данъкоплатците. Чрез създаването на обща за целия ЕС рамка директивата дава възможност за правна сигурност в рамките на единния пазар и за намаляване на разходите на данъкоплатците за спазване на изискванията.

По този начин с директивата се гарантира само съществената степен на координация в рамките на Съюза с оглед изпълнението на заложените в нея цели. В този смисъл предложението не надхвърля необходимото за постигане на заложените в него цели и поради това отговаря на принципа за пропорционалност.

- **Избор на инструмент**

Предложеният инструмент е директива, която е единственият възможен инструмент при правно основание член 115 от ДФЕС.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Не съществува законодателство на ЕС, което да урежда преференциалното данъчно третиране на дълга. Поради това не е подходящо да се извършва оценка.

- **Консултации със заинтересованите страни**

На 1 юли 2021 г. ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ започна обществена консултация относно потенциална инициатива за преодоляване на преференциалното данъчно третиране на дълга. В нея се съдържаха различни въпроси, насочени, наред с другото, към очертаване на проблема и породилите го фактори и определяне на подходящата форма на действие на равнището на ЕС, както и основните характеристики на евентуална мярка. Консултацията приключи на 7 октомври 2021 г. с общо 67 отговора.

Респондентите бяха 37 стопански сдружения, представляващи предимно финансови организации от всякакъв размер (включително МСП), 12 дружества/стопански организации (предимно счетоводители в областта на данъчното облагане и финансови организации), 3 академични и научноизследователски институции, 8 НПО или други (предимно търговски камари, фондови борси) и 7 отделни граждани. Повечето респонденти са от Белгия (14/67), Германия (14/67) или Франция (12/67).

Неправителствените организации и представителите на академичните среди са на мнение, че основната причина, поради която дружествата използват дълга, е за да намалят данъчните си задължения и да избегнат намаляване на дяловото участие на своите акционери, докато стопанските сдружения и дружествата считат, че е необходимо да се намерят средства за финансиране.

Мнозинството от респондентите, сред които 100 % от академичните среди, 86 % от гражданите, 50 % от корпорациите и 42 % от стопанските сдружения, считат, че една инициатива на ЕС за преодоляване на преференциалното данъчно третиране на дълга би била полезен инструмент за подпомагане на възстановяването на дружествата от кризата, предизвикана от COVID-19, както и за стимулиране на инвестициите чрез собствен капитал в прехода към по-екологична цифровизирана икономика, без да се нарушава единният пазар. Дружествата, неправителствените организации и академичните среди смятат категорично, че предприятията следва да бъдат насърчавани, наред с другото, от данъчна гледна точка, да използват повече собствен капитал и по-малко дълг.

Стопанските сдружения, дружествата и академичните среди несъмнено са съгласни, че подобна инициатива ще намали възможностите за вредни данъчни практики в рамките на единния пазар. Важно е да се отбележи, че мнозинството от респондентите, сред които 71 % от корпорациите, 66 % от академичните среди, 43 % от гражданите и 28 % от стопанските сдружения, считат, че една инициатива на ЕС би била от полза за предприятията, извършващи дейност в рамките на единния пазар.

По отношение на различните варианти мнозинството от респондентите изразяват много отрицателно мнение по отношение на варианта за премахване на пълното приспадане на лихвите, измежду тях 75 % от корпорациите, 72 % от стопанските сдружения, 71 % от гражданите и 66 % от представителите на академичните среди считат, че това е най-малко подходящият вариант и мнозинството изразява доста отрицателно мнение по отношение на варианта за облекчение, приложимо към корпоративния финансов капитал, което би заменило данъчното приспадане на лихвите. Той беше счетен за най-добър вариант само от 16 % от корпорациите, 14 % от гражданите, 5 % от стопанските сдружения и от нито един представител на академичните среди. От друга страна, мнозинството от респондентите считат за благоприятно облекчение, което предвижда приспадане на фиктивна лихва по нов собствен капитал (като същевременно се запазва съществуващото приспадане на лихвата). Това изглежда най-добрият вариант за 66 % от представителите на академичните среди, 28 % от стопанските сдружения, 25 % от

корпорациите и 14 % от гражданите. Стопанските сдружения и дружествата считат за още по-благоприятна възможността за получаване на облекчение, приложимо към запасите от капиталови инструменти, докато НПО и представителите на академичните среди са на мнение, че тази възможност е по-малко благоприятна.

И накрая, мнозинството от респондентите по отношение на тази точка, сред които 71 % от гражданите, 66 % от академичните среди, 42 % от стопанските сдружения и 33 % от корпорациите, са напълно съгласни, че инициативата следва да бъде придружена от строги правила, за да се избегнат практиките на агресивно данъчно планиране.

При изготвянето на предложението си Комисията взе предвид резултатите от консултацията. По-специално, измежду различните варианти на политиката, Комисията реши да пристъпи към предложение за предоставяне на облекчение, приложимо само към нов собствен капитал и да не разглежда премахването на всякакво приспадане на дълг. В допълнение, директивата предоставя стабилна рамка за борба със злоупотребите, тъй като необходимостта за това беше изтъкната от респондентите.

Освен това Комисията оценява факта, че защитаването на облагаемите приходи на държавите членки е от съществено значение, за да се гарантира устойчива икономика и да се защитят публичните финанси по време на текущия период на възстановяване след пандемията. Поради това Комисията предлага да се смекчи преференциалното данъчно третиране на дълга чрез мерки, насочени както към капиталовата, така и към дълговата страна, като се съчетае облекчение за нов собствен капитал с ограничение на възможността за приспадане на разходите по дълга.

- **Събиране и използване на експертни становища**

При определянето на подходящи мерки за преодоляване на преференциалното данъчно третиране на дълга Комисията разчиташе на съответния експертен опит на държавите членки, които вече са въвели подобни мерки (Белгия, Италия, Кипър, Малта, Полша и Португалия). Комисията проведе разговори с някои от съответните данъчни администрации относно рамката за борба със злоупотребите и за да разбере по-добре въздействието по отношение на разходите и ползите от различните мерки.

Комисията се срещна с национални публични органи/агенции, стопански сдружения и групи на гражданското общество, които участват в експертната група на Комисията „Платформа по въпросите на доброто управление в областта на данъчното облагане, агресивното данъчно планиране и двойното данъчно облагане“. Комисията също така проведе разговори с Европейския икономически и социален комитет (ЕИСК).

- **Оценка на въздействието**

При подготовката на настоящата инициатива беше извършена оценка на въздействието.

На 17 март 2022 г. Комитетът за регулаторен контрол (КРК) даде положително становище с резерви по представената оценка на въздействието във връзка с настоящото предложение, включително няколко предложения за подобрения⁷. Докладът за оценка на въздействието (ОВ) беше допълнително преразгледан в тази насока, както е обяснено по-долу. В оценката на въздействието се разглеждат пет варианта на политиката в допълнение към базовия сценарий, т.е. без да се предприемат действия.

⁷ [Моля, вмъкнете връзки към резюмето и положителното становище на КРК след публикуването им.]

Вариант 1 ще въведе облекчение, приложимо към запасите от капиталови инструменти на предприятията за неограничен период от време, докато вариант 2 също ще въведе облекчение, но приложимо само към нов собствен капитал и за десет години.

Вариант 3 ще предвиди облекчение, приложимо към корпоративния капитал (т.е. собствен капитал и дълг), като същевременно не допуска текущо приспадане на лихвените плащания, а вариант 4 напълно ще изключи възможността за приспадане на разходите за лихви. Вариант 5 ще съчетае облекчение, приложимо към фиктивна лихва по нови капиталови инструменти на предприятията (същото като предложеното във вариант 2) в продължение на десет години с частично ограничаване на възможността за данъчно приспадане за всички дружества.

Във всички случаи, посочени във варианти на политиката 1, 2, 3 и 5, ще се прилага увеличение на ставката за МСП⁸.

Различните варианти бяха сравнени въз основа на следните критерии: а) постигане на неутралност на данъчната система по отношение на решенията за финансиране, б) повишаване на справедливостта на данъчната система, в) намаляване на нарушенията на единния пазар и г) стимулиране на растежа и инвестициите в ЕС. Сравнението показва, че може да се очаква варианти 1, 2, 3 и 4 да бъдат до известна степен ефективни за постигането на някои от целите на настоящата инициатива. Вариант 5 обаче е предпочитаният вариант, тъй като с него успешно се преодолява преференциалното данъчно третиране на дълга, като същевременно се уравновесява въздействието върху бюджета и се разглеждат аспектите на данъчната система, свързани със справедливостта. Очаква се той да окаже положително въздействие върху инвестициите и БВП, както и умерено въздействие върху заетостта.

Икономическо въздействие

За оценката на икономическото въздействие моделирането беше извършено от Съвместния изследователски център на Европейската комисия въз основа на модела CORTAX.

Ползи

Очаква се предпочитаният вариант (вариант 5) да окаже положително икономическо въздействие. Като основна пряка полза той ще благоприятства по-високите коефициенти на собствения капитал и по този начин ще намали рисковете от несъстоятелност. Чрез увеличаване на капиталовите инвестиции в целия ЕС се очаква този вариант непряко да насърчи развитието на иновативни технологии. Собственият капитал е особено важен за бързо развиващите се иновативни дружества в ранен етап на дейност, както и за разрастващите се предприятия, които имат желание да се конкурират на световно равнище. Екологичният и цифровият преход изискват нови и иновативни инвестиции, върху които мярката ще се отрази благоприятно. Благодарение на по-високия фиктивен лихвен процент МСП ще имат по-голям достъп до капиталовия пазар. Очаква се положителен ефект върху конкурентоспособността, иновациите, растежа и заетостта в ЕС. С него също така ще се преодолее разпокъсаността на

⁸ МСП ще бъдат определени съгласно член 3 от Директива № 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно счетоводството. Освен това, за да се счита дадено дружество за МСП, ще се изисква то да не е част от група предприятия, които на консолидирано равнище надхвърлят поне две от трите ограничения, посочени в член 3 от Директивата за счетоводството (среден брой на наетите лица през финансовата година — 250; нетен оборот в размер на 40 милиона евро; общо балансово число от 20 милиона евро).

единния пазар, като се премахне различното третиране в рамките на различните национални облекчения, приложими към капиталовите мерки, както и като се осигурят еднакви административни правила във всички държави — членки на ЕС. И накрая, той ще осигури единни и ефективни мерки срещу агресивното данъчно планиране в ЕС.

Разходи

Разходите, свързани с избрания вариант, по същество представляват увеличение на разходите за предприятията и за данъчните администрации за спазване на изискванията. Очаква се разходите за предприятията за спазване на данъчното законодателство да се увеличат в ограничена степен. Като цяло разходите следва да бъдат относително ограничени, тъй като допълнителните данни, които трябва да се докладват, за да е възможно възползване от облекчението, следва да се предоставят сравнително лесно. Очаква се разходите за данъчните администрации също умерено да нараснат. Настоящото предложение не увеличава значително тежестта за спазване на изискванията за дружествата или за данъчните администрации.

Основни въведени промени

КРК излезе с положително становище с резерви относно оценката на въздействието. По-специално, беше отбелязано, че в оценката на въздействието следва по-добре да се подчертае как предпочитаният вариант най-добре постига целите. Освен това КРК отбеляза, че оценката на въздействието следва да бъде подсилена по отношение на възможността за използване на нерегулаторни мерки и следва да отразява по-добре различните позиции на заинтересованите страни в рамките на основния анализ и приложенията. В приложение I към оценката на въздействието е обяснен начинът, по който са взети под внимание резервите на КРК. Няколко части от оценката на въздействието бяха преразгледани. Първо, оценката на въздействието беше преразгледана, за да се поясни, че нерегулаторният вариант не би могъл да бъде ефективен. Второ, оценката на въздействието беше разширена, за да отрази подробно мащаба на очакваните ефекти върху капиталовите инвестиции и въздействието на предпочитания вариант върху данъчните приходи в абсолютно изражение. Оценката на въздействието беше подсилена и с допълнителен анализ на причините, поради които вариант за действие както по отношение на собствения капитал, така и по отношение на дълга, се счита за подходящ за целта. Трето, няколко раздела от основната част на оценката на въздействието бяха преразгледани, за да се включи съответният принос на заинтересованите страни, събран чрез процедурата по откритата обществена консултация.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Вж. законодателната финансова обосновка.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

• Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване

След като бъде прието като директива, настоящото предложение следва да бъде транспонирано в националното законодателство на държавите членки до 31 декември 2023 г. и да влезе в сила от 1 януари 2024 г. За целите на наблюдението и оценката на прилагането на директивата държавите членки ще трябва ежегодно да представят на Комисията съответната информация за всяка данъчна година, включително списък със статистически данни. Съответната информация е посочена в член 7 от директивата.

На всеки пет години, считано от [1 януари 2024 г.], Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива. Резултатите от настоящото предложение ще бъдат включени в доклада до Европейския парламент и Съвета, който ще бъде публикуван до [1 януари 2029 г.].

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Настоящото предложение се прилага за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или повече държави членки, с изключение на финансовите предприятия, както са определени в член 3, параграф 1.

То включва две отделни мерки, които се прилагат самостоятелно: 1) облекчение, приложимо към собствен капитал; и 2) ограничаване на приспадането на лихвите. Финансовите предприятия не попадат в обхвата на мерките. Някои финансови предприятия подлежат на регулаторни капиталови изисквания, които предотвратяват недостатъчното финансиране чрез капиталови инструменти. Освен това е малко вероятно много от тях да бъдат засегнати от изравнителното ограничаване на приспадането на лихвите, приложимо за превишаването на разходите по заеми. Следователно, ако финансовите предприятия бъдат включени в обхвата, икономическата тежест на мерките ще бъде неравномерно разпределена за сметка на нефинансовите предприятия.

- **Облекчение, приложимо към собствен капитал**

Облекчението, приложимо към собствен капитал, се изчислява, като основата на облекчението се умножи по съответния фиктивен лихвен процент.

Облекчение, приложимо към собствен капитал = Основа на облекчението X фиктивен лихвен процент (ФЛП)

Основата на облекчението е равна на разликата между собствения капитал в края на данъчната година и собствения капитал в края на предходната данъчна година, т.е. годишното увеличение на собствения капитал.

Ако основата на облекчението на данъкоплатец, който вече се е ползвал от облекчение, приложимо към собствен капитал съгласно разпоредбите на настоящата директива, е отрицателна за даден данъчен период (намаляване на собствения капитал), пропорционална сума ще бъде облагаема за 10 последователни данъчни периода и до общото увеличение на нетния собствен капитал, за който е било получено такова облекчение, освен ако данъкоплатецът не представи доказателства, че това се дължи на понесени през данъчния период загуби, или на правно задължение.

„Собствен капитал“ се определя чрез позоваване на Директива 2013/34/ЕС (Директива за счетоводството)⁹, и означава сумата от внесения капитал, премиите от емисии на акции, резерва от преоценка и резерви¹⁰, както и пренесените от предходни години печалби или загуби. След това нетният собствен капитал се определя като разликата между собствения капитал на данъкоплатеца и сумата от данъчната стойност на

⁹ По смисъла на приложение III към Директива № 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия.

¹⁰ Резервите включват: 1. Законов резерв, доколкото националното законодателство изисква такъв; 2. Резерв за собствените акции или дялове, доколкото националното законодателство изисква такъв, без да се засягат разпоредбите на член 24, параграф 1, буква б) от Директива 2012/30/ЕС; 3. Резерви по устав; 4. Други резерви, включително резерва по справедлива стойност.

неговото участие в капитала на свързани предприятия и на неговите собствени акции. Това определение има за цел да предотврати използване на облекчението в каскаден ред посредством участия.

Съответният фиктивен лихвен процент се основава на два компонента: безрисковия лихвен процент и рисковата премия. Безрисковият лихвен процент представлява безрисков лихвен процент със срок до падежа от десет години, както е предвидено в актовете за изпълнение към член 77д, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕО¹¹, в които се иска облекчение, за валутата на данъкоплатеца. Рисковата премия се определя на 1 %, за да се отчете по-добре рисковата премия, която инвеститорите действително плащат, и за да се смекчи по-ефективно преференциалното третиране. Рисковата премия се определя на 1,5 % за данъкоплатците, които са определени като малки или средни предприятия, за да се отрази по-добре по-високата рискова премия, която е възникнала, за да получат финансиране. Държавите членки не следва да имат право на преценка дали да прилагат тази по-висока ставка за МСП или каква ставка да се прилага като добавка за МСП, за да се избегнат опасения относно избираността по отношение на правилата на ЕС за държавната помощ и да се гарантират еднакви условия на конкуренция за МСП в ЕС, независимо от тяхното местопребиваване.

ФЛП = безрисков лихвен процент + рискова премия

Рискова премия = 1 % (или 1,5 % за МСП)

Следователно фиктивният лихвен процент е равен на специфичния за всяка валута безрисков лихвен процент плюс 1 % или 1,5 % (ФЛП = безрисков лихвен процент + 1 % или, за МСП, ФЛП = безрисков лихвен процент + 1,5 %). Този подход гарантира, че мярката оказва въздействие, като същевременно остава лесна за прилагане и не вреди на бюджетите на държавите членки. С него също така се гарантира, че се вземат предвид специфичните обстоятелства на различните предприятия. Специфичният валутен курс гарантира по-добре баланса на данъчното третиране между собствения капитал и дълга, тъй като отчита валутния риск поотделно за всяка валута и отразява специфичното положение на всеки данъкоплатец.

Облекчението се предоставя за срок от десет години, за да се доближи срокът до падежа на повечето дългове, като същевременно общите бюджетни разходи за облекчението, приложимо за собствен капитал, остават под контрол. Това означава, че ако увеличение на собствения капитал на данъкоплатец отговаря на условията за облекчение, приложимо към собствен капитал, съгласно настоящото предложение, съответното облекчение, изчислено по гореописания начин, подлежи на приспадане през годината, в която е възникнало (данъчен период (ДП), и през следващите девет последователни години (ДП + 9). Ако през следващата година (ДП + 1) ново увеличение на собствения капитал на данъкоплатеца също отговаря на условията за облекчение, приложимо към собствен капитал, съгласно настоящото предложение, новото облекчение, приложимо към собствен капитал, също ще подлежи на приспадане за данъчната година, през която е извършено, и за следващите девет години от възникването му (до ДП + 10).

Например, ако дружество, разполагащо със собствен капитал от 100 единици реши да увеличи собствения си капитал през година t с 20 единици, от облагаемата му основа

¹¹ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (преработен текст) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

ще се приспада облекчение всяка година за период от десет години (до $t + 9$), изчислено като 20 пъти фиктивния лихвен процент, т.е. 20 пъти безрисковия лихвен процент за съответната валута плюс 20 (20 пъти рисковата премия, определена като 1).

Година	t	$t - 1$
Собствен капитал на дружество А	120	100

Основа на облекчението = $120 - 100 = 20$

Облекчение = основа на облекчението $\times$ ФЛП = $20 \times$ ФЛП

Облекчението ще бъде на разположение в продължение на 10 последователни години: t , $t+1$, $t+2$, ..., $t+9$

Ако дружеството е малко или средно предприятие, облекчението се изчислява по същия начин. ФЛП просто ще бъде различен, тъй като рисковата премия е по-висока (1,5 % вместо 1 %).

За да се предотвратят данъчни злоупотреби, приспадането на облекчението е ограничено до максимум 30 % от печалбата преди лихви, данъци и амортизация (EBITDA) на данъкоплатеца за всяка данъчна година. Данъкоплатецът ще може да пренесе за бъдещи периоди без ограничение във времето частта от облекчението, приложимо към собствен капитал, която не би била приспадната през дадена данъчна година поради недостатъчна облагаема печалба. Освен това данъкоплатецът ще може да пренесе за бъдещ период от максимум пет години неизползвания капацитет от облекчението, когато то не достига посочения по-горе максимален размер.

Строгите мерки за борба със злоупотребите ще гарантират, че правилата за приспадане на облекчението, приложимо към собствен капитал, не се използват за непредвидени цели. Тези правила за борба със злоупотребите са вдъхновени от „Насоки относно режимите за приспадане на фиктивни лихви“, приети от група „Кодекс за поведение“ през 2019 г., и са насочени към добре познати съществуващи схеми, като например използване на облекчение в каскаден ред в рамките на дадена група.

Първата мярка би изключила от основата за целите на облекчението увеличения на собствения капитал, произтичащи от i) вътрешногрупови заеми, ii) вътрешногрупови прехвърляния на участия или съществуващи стопански дейности и iii) парични вноски при определени условия. Така например, що се отнася до вътрешногруповите заеми, мярката следва да предотврати вливането на капитал, предоставен на дружество А, намиращо се в държава членка А, за да се предостави заем на свързано дружество Б, намиращо се в държава членка Б. Това е така, защото в такъв случай дружество Б също ще използва тези средства за вливане на капитал в друго свързано дружество В, намиращо се в държава членка В. Това би довело до умножаване на облекчението, приложимо към собствен капитал, само с едно реално увеличение на собствения капитал на равнище група.

Друга мярка определя специфични условия за отчитане на увеличенията на собствения капитал, произтичащи от вноски в натура или инвестиции в активи. Тя има за цел да предотврати надценяването на активите или закупуването на луксозни стоки с цел увеличаване на основата на облекчението. Така например стойността на даден актив и свързаните с него разходи не следва да надвишават разумните професионални нужди и всяка част от стойността на актива, внесен или записан в счетоводните книги на данъкоплатеца, над пазарната му стойност, следва да се приспадне от основата на облекчението.

Трета мярка е насочена към ново категоризиране на стария капитал като нов капитал, който би могъл да се квалифицира като увеличение на собствения капитал за целите на облекчението. Подобно ново категоризиране би могло да се постигне чрез ликвидация и създаване на стартиращи предприятия. Например, при ликвидация на съществуващо дружество с неразпределена печалба ще има увеличение на собствения капитал на дружеството майка поради включването на неразпределената печалба. Ако впоследствие бъде създадено ново дъщерно дружество, което вече не е притежавано от дружеството майка, увеличената преди това основа на облекчението на дружеството майка няма да бъде намалена със стойността на участието в дъщерното предприятие.

- **Ограничаване на приспадането на лихвите**

Що се отнася до дълга, облекчението, приложимо към фиктивната лихва върху собствения капитал, е придружено от ограничение на данъчното приспадане на лихвените плащания, свързани с дълга. По-специално пропорционалното ограничение ще ограничи приспадането на лихвата до 85 % от превишението на разходите по заеми (т.е. платената лихва минус получената лихва). Такъв подход позволява едновременно да се преодолее преференциалното данъчно третиране на дълга както по отношение на собствения капитал, така и по отношение на дълга, което е най-ефикасно и запазва устойчивостта на публичните финанси на държавите членки.

Като се има предвид, че правилата за ограничаване на приспадането на лихвите вече се прилагат в ЕС съгласно член 4 от Директивата срещу избягването на данъци, данъкоплатецът ще приложи като първа стъпка правилото на член 6 от настоящото предложение и след това ще изчисли ограничението, приложимо в съответствие с член 4 от посочената директива. Ако резултатът от прилагането на правилото срещу избягването на данъци на Директивата срещу избягването на данъци е по-малка сума, подлежаща на приспадане, данъкоплатецът има право да пренесе за бъдещ или за минал период разликата в съответствие с член 4 от посочената директива.

Например, ако дружество А е превишило разходите по заеми в размер на 100 единици, то следва:

- (1) Първо, да се приложи член 6 от предложението за директива, който ограничава приспадането до 85 % от 100 = 85 единици и по този начин прави неподлежаща на приспадане сума в размер на 15 единици.
- (2) Второ, изчислява се сумата, която би могла да бъде приспадната съгласно член 4 от Директивата срещу избягването на данъци. Ако подлежащата на приспадане сума е по-малка, например 80 единици (и впоследствие по-голямата неподлежаща на приспадане сума, т.е. 20 единици), разликата във възможността за приспадане, т.е. допълнителната неподлежаща на приспадане сума (т.е. $85 - 80 = 5$), ще бъде пренесена за бъдещ или за минал период в съответствие с условията на член 4 от Директивата срещу избягването на данъци, както е транспониран в националното законодателство.

Резултатът за дружество А е, че 15 единици ($100 - 85$) лихвени разходи по заеми не подлежат на приспадане, а други 5 единици ($85 - 80$) лихвени разходи по заеми се пренасят за бъдещ или за минал период.

- **Мониторинг и докладване**

Държавите членки ежегодно ще предоставят конкретни данни на Комисията, за да се даде възможност за наблюдение на прилагането и въздействието на новите правила. Комисията ще разчита на тези данни, наред с другото, за да направи оценка на прилагането на директивата и съответно да докладва.

- **Делегиране**

Комисията ще е оправомощена да изменя ставката на рисковата премия, като приема делегирани актове. Комисията може да упражнява това правомощие само при специфични обстоятелства, т.е. когато тенденциите при инфлацията и/или икономическия растеж изискват увеличаване или намаляване на рисковата премия и при условие че съответните данни, доклади и статистически данни, включително тези, предоставени от държавите членки, стигат до заключението, че средната стойност на ЕС за условията за финансиране на дълга на дружествата, попадащи в обхвата на директивата, се е удвоила или е намаляла наполовина след последното определяне на рисковата премия. В такива случаи е от съществено значение да има възможност за бързо и безпроблемно изменение на приложимите ставки, за да се отразят реалните пазарни условия, без да се прибягва до пълна законодателна процедура. Правомощията на Комисията обаче са надлежно ограничени и отменяеми.

- **Транспониране**

Държавите членки, които са въвели правила, предвиждащи облекчение, приложимо към увеличение на собствения капитал, могат да отложат прилагането на разпоредбите на настоящата директива за срока на правата, които вече са установени съгласно националните правила (заварено положение). Данъкоплатците, които на [1 януари 2024 г.] се ползват от облекчение, приложимо към собствен капитал, съгласно националното законодателство (в Белгия, Италия, Кипър, Малта, Полша и Португалия), ще могат да продължат да се ползват от такова облекчение съгласно националното законодателство за период до 10 години и в никакъв случай за период, по-дълъг от срока на облекчението съгласно националното законодателство. Обратно, правилата на настоящата директива ще се прилагат от датата на прилагането им за всички останали данъкоплатци във всички държави членки.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за определяне на правила за данъчно облекчение за намаляване на преференциалното данъчно третиране на дълга и за ограничаване на възможността за приспадане на лихви за целите на корпоративния подоходен данък

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹²,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹³,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Насърчаването на справедлива и устойчива бизнес среда, включително чрез целенасочени данъчни мерки, които стимулират инвестициите и растежа, е основен политически приоритет на Съюза. За да се подкрепи устойчивото и дългосрочното корпоративно финансиране, данъчната система следва да сведе до минимум нежеланите нарушения на бизнес решенията, като например по отношение на дълговото, а не на капиталовото финансиране. Въпреки че планът за действие на Комисията за 2020 г. за Съюза на капиталовите пазари¹⁴ включва важни действия в подкрепа на такова финансиране, например действие 4 — „Насърчаване на институционалните инвеститори да финансират в по-дългосрочен план и чрез капиталови инструменти“, следва да бъдат приети целенасочени данъчни мерки с цел засилване на тези действия. При тези мерки следва да се вземат предвид съображенията за фискална устойчивост.
- (2) Данъчните системи на държавите членки позволяват на данъкоплатците да приспадат лихвени плащания по дългово финансиране и по този начин да намалят дължимия корпоративен данък, докато разходите, свързани с финансирането със собствен капитал, не подлежат на приспадане в повечето държави членки. Асиметричното данъчно третиране на дълговото и капиталовото финансиране в целия Съюз води до преференциално третиране на

¹² ОВ С [...], [...] г., стр. [...]. Все още непубликувано в Официален вестник.

¹³ ОВ С [...], [...] г., стр. [...]. Все още непубликувано в Официален вестник.

¹⁴ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Съюз на капиталовите пазари за хората и предприемачите — нов план за действие“, COM (2020) 590 final (https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:61042990-fe46-11ea-b44f-01aa75ed71a1.0009.02/DOC_1&format=PDF)

дълга при инвестиционните решения. Освен това, когато държавите членки предвиждат данъчно облекчение, приложимо към финансиране със собствен капитал, в националното си законодателство, тези национални мерки се различават значително по отношение на формулирането на политиката.

- (3) За да се премахнат евентуалните нарушения, свързани с данъчното облагане между държавите членки, е необходимо да се установи обща рамка от правила за координирано справяне с преференциалното данъчно третиране на дълга в целия Съюз. Тези правила следва да гарантират, че капиталовото и дълговото финансиране се третират по сходен начин за данъчни цели в рамките на единния пазар. Същевременно общата законодателна рамка на Съюза следва да бъде устойчива също така в краткосрочен план за бюджетите на държавите членки. Следователно тази рамка следва да включва правила, от една страна, за данъчното приспадане на разходите за финансиране със собствен капитал и, от друга страна, за ограничаване на данъчното приспадане на разходите за дългово финансиране.
- (4) За да се осигури опростена и всеобхватна законодателна рамка, общата рамка от правила следва да се прилага за всички предприятия в Съюза, които подлежат на облагане с корпоративен данък в дадена държава членка. Финансовите предприятия имат специални характеристики и изискват специално третиране. Ако към тях се прилагат правилата за преодоляване на данъчно мотивираното преференциално данъчно третиране на дълга, икономическата тежест на мерките би била неравномерно разпределена за сметка на нефинансовите предприятия. Поради това финансовите предприятия следва да бъдат изключени от обхвата на настоящата директива.
- (5) За да се неутрализира преференциалното третиране на финансирането със собствен капитал, следва да се предвиди облекчение, така че увеличенията на собствения капитал на данъкоплатеца от един данъчен период до следващия да се приспадат от облагаемата му основа при определени условия. Облекчението следва да се изчислява чрез умножаване на увеличението на собствения капитал по фиктивен лихвен процент, основан на безрисковия лихвен процент, както е предвидено в актовете за изпълнение, приети съгласно член 77д, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕО. Тези безрискови лихвени проценти вече са част от правото на Съюза и се прилагат на практика и ефективно като такива. Всяка част от облекчението, която не може да бъде приспадната през даден данъчен период поради недостатъчна облагаема печалба, може да бъде пренесена за следващ период. Като се вземат предвид специфичните предизвикателства, пред които са изправени малките и средните предприятия (МСП) по отношение на достъпа до капиталовите пазари, следва да се предвиди по-голямо облекчение, приложимо към собствения капитал, за данъкоплатците, които са МСП. За да може приспадането на облекчението, приложимо към собствения капитал, да бъде устойчиво за публичните финанси в краткосрочен план, то следва да бъде ограничено във времето. За да се защити системата от злоупотреби, е необходимо от изчисляването на промените в собствения капитал да се изключи данъчната стойност на собствените акции на данъкоплатеца, както и тази на участието му в свързани предприятия. В същия ред на мисли е необходимо да се предвиди облагане на намалението на собствения капитал на данъкоплатеца от един данъчен период до следващия, за да се избегне злоупотреба при увеличението на собствения капитал. Подобно правило би насърчило и запазването на дадено равнище на собствен капитал. То ще се прилага така, че

при намаляване на собствения капитал на данъкоплатец, който се е възползвал от облекчение, приложимо към собствен капитал, сума, изчислена по същия начин, както облекчението, ще стане облагаема за 10 данъчни периода; освен ако данъкоплатецът не представи доказателства, че това намаление се дължи изключително на загуби, понесени през данъчния период, или поради правно задължение.

- (6) За да се избегне злоупотреба с приспадането на облекчението, приложимо към собствен капитал, е необходимо да се установят специални правила за борба с избягването на данъци. Тези правила следва да са насочени по-специално към схеми, въведени с цел заобикаляне на условията, при които увеличение на собствения капитал отговаря на условията за предоставяне на облекчение съгласно настоящата директива, например чрез вътрешногрупово прехвърляне на участия в свързани предприятия. Тези правила следва също така да бъдат насочени към схеми, въведени за искане на облекчение при липса на каквото и да е увеличение на собствения капитал на равнището на групата. Например за тези цели може да се използват вътрешногрупово дългово финансиране или парични вноски. Специфичните правила за борба с избягването на данъци следва също така да предотвратят въвеждането на схеми, с които се твърди, че увеличението на собствения капитал и съответното облекчение са по-високи, отколкото в действителност, например чрез увеличение на вземанията за финансиране на заеми или надценяване на активи. Освен това общото правило за борба с данъчните злоупотреби в член 6 от Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета¹⁵ се прилага срещу действия на злоупотреба, които не са обхванати от специфичната рамка за борба с избягването на данъци на настоящата директива.
- (7) С цел ефективното справяне с преференциалното данъчно третиране на дълга по начин, устойчив за публичните финанси на Съюза, облекчението, приложимо към капиталовото финансиране, следва да бъде придружено от ограничаване на приспадането на разходите за дългово финансиране. Поради това правилото за ограничаване на приспадането на лихвите следва да ограничи приспадането на превишението на разходите по заеми и да се прилага независимо от облекчението. Като се имат предвид различните цели на такова правило и съществуващото правило за борба с избягването на данъци за ограничаване на приспадането на лихвите по член 4 от Директива (ЕС) 2016/1164, и двете правила следва да бъдат запазени. Данъкоплатците следва първо да изчислят възможността за приспадане на превишението на разходите по заеми съгласно настоящата директива, а след това съгласно Директивата срещу избягването на данъци. В случай че последното води до по-малък размер на подлежащото на приспадане превишение на разходите по заеми, данъкоплатецът следва да приспадне тази по-ниска сума и да пренесе за бъдещ или за минал период всяка разлика между двете суми в съответствие с член 4 от Директивата срещу избягването на данъци.
- (8) Тъй като изпълнението и прилагането на правилата на Съюза във всяка държава членка са от решаващо значение за защитаването на данъчните основи на държавите членки и, когато е необходимо, за правилното преразглеждане на

¹⁵ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1).

правилата на Съюза, това изпълнение и изпълнение следва да се наблюдава от Комисията. Поради това държавите членки следва редовно да съобщават на Комисията конкретна информация относно изпълнението и прилагането на тяхна територия на националните мерки за транспониране на настоящата директива.

- (9) За да се оцени ефективността на настоящата директива, Комисията следва да изготви и публикува доклад за оценка въз основа на информацията, предоставена от държавите членки, и на други налични данни.
- (10) С цел да се даде възможност за безпроблемно и бързо изменение на някои несъществени елементи от настоящата директива, като се вземе предвид продължаващото развитие, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, така че тя да може да изменя настоящата директива, за да променя равнището на ставката на рисковата премия като елемент за изчисляването на облекчението, приложимо към собствения капитал. От особено значение е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.¹⁶. По-специално, за да се осигури равно участие при изготвянето на делегираните актове, Съветът следва да получава всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като на неговите експерти следва систематично да се предоставя достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с изготвянето на делегираните актове.
- (11) Доколкото целта на настоящата директива не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради необходимостта от осигуряване на балансиран стимул за установяване на стопанска дейност и предприемачество в рамките на единния пазар, може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не следва да надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват правила относно приспадането за целите на корпоративното подоходно облагане на облекчение, приложимо към увеличения на собствения капитал, и относно ограничаването на данъчното приспадане на превишението на разходите по заеми.

¹⁶ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

Член 2

Обхват

Настоящата директива се прилага за данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или повече държави членки, включително места на стопанска дейност в една или повече държави членки на образувания, които са местни лица за данъчни цели в трета държава.

Настоящата директива обаче не се прилага за следните финансови предприятия:

- а) „кредитна институция“ съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷;
- б) „инвестиционен посредник“ съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1) от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и Съвета¹⁸;
- в) „лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд“ (ЛУАИФ) съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁹, включително лице, управляващо европейски фонд за рисков капитал съгласно Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета²⁰, лице, управляващо европейски фонд за социално предприемачество съгласно Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета²¹ и лице, управляващо европейски фонд за дългосрочни инвестиции съгласно Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета²²;
- г) „управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа“ съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²³;
- д) „застрахователно предприятие“ съгласно определението в член 13, точка 1) от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁴;

¹⁷ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

¹⁸ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

¹⁹ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

²⁰ Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1).

²¹ Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 18).

²² Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98).

²³ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

- е) „презастрахователно предприятие“ съгласно определението в член 13, точка 4) от Директива 2009/138/ЕО;
- ж) „институция за професионално пенсионно осигуряване“ съгласно определението в член 6, точка 1) от Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета²⁵;
- з) пенсионни институции, управляващи пенсионни схеми, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета²⁶, както и всеки правен субект, създаден с цел инвестиране на такива схеми;
- и) „алтернативен инвестиционен фонд“ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, както е определено в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, или алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, подлежащ на надзор съгласно приложимото национално законодателство;
- й) предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО;
- к) „централен контрагент“ съгласно определението в член 2, точка 1) от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета²⁷;
- л) „централен депозитар на ценни книжа“ съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1) от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета²⁸;
- м) схема със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, лицензирана в съответствие с член 211 от Директива 2009/138/ЕО;
- н) „дружество със специална цел — секюритизация“ съгласно определението в член 2, точка 2) от Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета²⁹;

²⁴ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

²⁵ Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО) (ОВ L 354, 23.12.2016 г., стр. 37).

²⁶ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

²⁷ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите

деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

²⁸ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

²⁹ Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕС

- о) „застрахователен холдинг“ съгласно определението в член 212, параграф 1, буква е) от Директива 2009/138/ЕО или „смесено финансово холдингово дружество“ съгласно определението в член 212, параграф 1, буква з) от Директива 2009/138/ЕО, който/което е част от застрахователна група, подлежаща на групов надзор съгласно член 213 от посочената директива, и който/което не попада в обхвата на груповия надзор съгласно член 214, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕО;
- п) „платежна институция“ съгласно определението в член 4, точка 4) от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета³⁰;
- р) „институция за електронни пари“ съгласно определението в член 2, точка 1) от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³¹;
- с) „доставчик на услуги за колективно финансиране“ съгласно определението в член 2, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2020/1503 на Европейския парламент и на Съвета³²;
- т) „доставчик на услуги за криптоактиви“ съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 8) от Регламент.../... на Европейския парламент и на Съвета³³

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „свързано предприятие“ означава лице, което е свързано с друго лице по някой от следните начини:
 - а) лицето участва в управлението на другото лице, като е в състояние да упражнява значително влияние върху него;
 - б) лицето участва в контрола на другото лице, като притежава над 25 % от правата на глас;

и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 35).

³⁰ Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

³¹ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

³² Регламент (ЕС) 2020/1503 на Европейския парламент и на Съвета от 7 октомври 2020 г. относно европейските доставчици на услуги за колективно финансиране на предприятията и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/1129 и на Директива (ЕС) 2019/1937 (ОВ L 347, 20.10.2020 г., стр. 1).

³³ Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на криптоактиви и за изменение на Директива (ЕС) 2019/1937 (ОВ L ...) (ОВ: Моля, вмъкнете в текста номера на регламента, съдържащ се в документ 2020/0265/COD, и вмъкнете номера, датата и данните за публикацията в ОВ на тази директива в бележката под линия.)

- в) лицето участва в капитала на другото лице чрез право на собственост, което пряко или непряко надвишава 25 % от записания капитал;
- г) лицето има право на 25 % или повече от печалбите на другото лице.

Ако повече от едно лице участва в управлението, контрола, капитала или печалбите на едно и също лице, както е посочено в параграф 1, всички въпросни лица се считат за свързани предприятия.

Ако едни и същи лица участват в управлението, контрола, капитала или печалбите на повече от едно лице, както е посочено в параграф 1, всички въпросни лица се считат за свързани предприятия.

За целите на настоящото определение „лице“ означава както юридическо, така и физическо лице. Лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на дадено образувание, се третира като държащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които се държат от другото лице.

При непряко участие изпълнението на критериите, посочени в параграф 1, буква в), се определя, като се умножат процентите на участие в дружествата от различните йерархични нива. Счита се, че лице, което притежава над 50 % от правата на глас, притежава 100 % от правата на глас.

Съпругът/съпругата и роднините по пряка низходяща линия на дадено физическо лице, заедно със самото физическо лице, се считат за едно лице.

Свързано предприятие в съответствие с настоящия параграф включва и всяка дейност, в резултат на която дадено лице става свързано предприятие;

- (2) „данъчен период“ означава календарна година или друг подходящ за данъчни цели период;
- (3) „група“ означава група съгласно определението в член 2, точка 11) от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³⁴.
- (4) „участие“ означава дялово участие съгласно определението в член 2, точка 2) от Директива 2013/34/ЕС;
- (5) „МСП“ означава всички предприятия, които не надхвърлят прага за средни предприятия, съгласно определението в член 3, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕС;
- (6) „собствен капитал“ означава, през даден данъчен период, сумата от внесения капитал, премиите от емисии на акции, резерва от преоценка и други резерви, както и пренесените за бъдещ период печалби или загуби на данъкоплатеца.
- (7) „нетен собствен капитал“ означава разликата между собствения капитал на данъкоплатеца и сумата от данъчната стойност на участието на данъкоплатеца в капитала на свързани предприятия и на собствените акции на данъкоплатеца.
- (8) „резерви“ означава всяко от следните:

³⁴ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- (1) законов резерв, доколкото националното законодателство изисква такъв;
- (2) резерв за собствените акции или дялове, доколкото националното законодателство изисква такъв резерв, без да се засягат разпоредбите на член 24, параграф 1, буква б) от Директива 2012/30/ЕС;
- (3) резерви по устав;
- (4) други резерви, в това число резерва по справедлива стойност.

ГЛАВА II

ОБЛЕКЧЕНИЕ, ПРИЛОЖИМО КЪМ СОБСТВЕН КАПИТАЛ, И ПРИСПАДАНЕ НА ЛИХВИ

Член 4

Облекчение, приложимо към собствен капитал

1. Облекчението, приложимо към собствен капитал, подлежи на приспадане за 10 последователни данъчни периода от облагаемата основа на данъкоплатеца за целите на корпоративния данък в размер до 30 % от печалбата на данъкоплатеца печалбата преди лихви, данъци и амортизация („EBITDA“).

Ако подлежащото на приспадане облекчение, приложимо към собствен капитал, в съответствие с първа алинея е по-високо от нетния облагаем доход на данъкоплатеца за даден данъчен период, държавите членки гарантират, че данъкоплатецът може да пренесе към бъдещи периоди без ограничение във времето превишението на облекчението, приложимо към собствен капитал.

Държавите членки гарантират, че данъкоплатците могат да пренасят за бъдещи периоди за не повече от 5 данъчни периода, частта от облекчението, приложимо към собствен капитал, която надвишава 30 % от EBITDA през даден данъчен период.

2. При условията на член 5 основата на облекчението, приложимо към собствен капитал, се изчислява като разликата между равнището на нетния собствен капитал в края на данъчния период и равнището на нетния капитал в края на предходния данъчен период.

Облекчението, приложимо към собствен капитал, е равно на основата за целите на облекчението, умножена по 10-годишния безрисков лихвен процент за съответната валута и увеличено с рискова премия от 1 % или, когато данъкоплатецът е МСП, с рискова премия от 1,5 %.

За целите на втора алинея от настоящия параграф 10-годишният безрисков лихвен процент за съответната валута е безрисковият лихвен процент със срок до падежа 10 години за съответната валута, както е определено в актовете за изпълнение, приети съгласно член 77д, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕО, за референтната дата 31 декември на годината, предхождаща съответния данъчен период.

3. Ако след получаване на облекчението, приложимо към собствен капитал, основата на облекчението, приложимо към собствен капитал, е отрицателна за даден данъчен период, сума, равна на отрицателното облекчение, приложимо

към собствен капитал, става облагаема за 10 последователни данъчни периода до общото увеличение на нетния собствен капитал, за който е получено такава облекчение съгласно настоящата директива, освен ако данъкоплатецът не представи достатъчно доказателства, че това се дължи на счетоводни загуби, понесени през данъчния период, или на правно задължение за намаление на капитала.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 9 за изменение на параграф 2 от настоящия член чрез промяна на ставката на рисковата премия, когато е изпълнено някое от следните две условия:

- а) 10-годишният безрисков лихвен процент, посочен в параграф 2 от настоящия член, се различава с повече от два процентни пункта по отношение на най-малко три валути на Съюза в сравнение с данъчния период, през който е започнал да се прилага последният делегиран акт за изменение на рисковата премия или, когато няма такъв делегиран акт, настоящата директива; или
- б) нулев или отрицателен растеж на brutния вътрешен продукт на територията на ЕС за най-малко две последователни тримесечия;

и

- в) съответните данни, доклади и статистически данни, включително тези, предоставени от държавите членки, водят до заключението, че средната стойност за ЕС на условията за финансиране на дълг на данъкоплатците, попадащи в обхвата на настоящата директива, се е увеличила повече от два пъти или е намаляла наполовина след последното определяне на рисковата премия, установено в параграф 2.

Процентът на увеличение или намаление на рисковата премия отчита промените в условията за финансиране, посочени в първа алинея, буква в), различни от промените в безрисковия лихвен процент за ЕС, както е предвидено в актовете за изпълнение, приети съгласно член 77д, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕО, и във всеки случай не надвишава процента на увеличение или намаление на условията за финансиране, посочени в първа алинея, буква в).

Член 5

Правила за борба със злоупотребите

1. Държавите членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че основата на облекчението, приложимо към собствен капитал, не включва размера на каквото и да е увеличение, което е резултат от:

- а) предоставяне на заеми между свързани предприятия;
- б) прехвърляне на участия или стопанска дейност като действащо предприятие между свързани предприятия;
- в) парична вноска от лице, което е местно лице за данъчни цели в юрисдикция, която не обменя информация с държавата членка, в която данъкоплатецът иска да приспадне облекчението, приложимо към собствен капитал.

Настоящият параграф не се прилага, ако данъкоплатецът представи достатъчно доказателства, че съответната сделка е извършена по валидни търговски причини и не води до двойно приспадане на определеното облекчение, приложимо към собствен капитал.

2. Когато увеличението на собствения капитал е в резултат на вноса в натура или инвестиция в актив, държавите членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че стойността на актива се взема предвид при изчисляването на основата на облекчението само когато активът е необходим за изпълнението на генериращата приходи дейност на данъкоплатеца.

Ако активът се състои от акции, той се взема предвид по неговата счетоводна стойност.

Ако активът е различен от акции, той се взема предвид по неговата пазарна стойност, освен ако не е определена различна стойност от сертифициран външен одитор.

3. Когато увеличението на собствения капитал е в резултат на реорганизация на група, това увеличение се взема предвид само при изчисляването на основата на облекчението, приложимо към собствен капитал, за данъкоплатеца в съответствие с член 4, доколкото то не води до преобразуване в нов собствен капитал на собствения капитал (или част от него), който вече е съществувал в групата преди реорганизацията.

Член 6

Ограничаване на приспадането на лихвите

1. Държавите членки гарантират, че данъкоплатецът може да приспадне от данъчната си основа за целите на корпоративния подоходен данък превишението на разходите по заеми, определено в член 1, точка 2) от Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета³⁵, до сума а) съответстваща на 85 % от тези разходи, направени по време на данъчния период. Ако тази сума е по-висока от сума б), определена в съответствие с член 4 от Директива (ЕС) 2016/1164, държавите членки гарантират, че данъкоплатецът има право да приспадне само по-ниската от двете суми през данъчния период. Разликата между двете суми а) и б) се пренася за бъдещ или за минал период в съответствие с член 4 от Директива (ЕС) 2016/1164.
2. Параграф 1 се прилага за превишението на разходите по заеми, направено от [СП, въведете датата на влизане в сила на настоящата директива].

³⁵ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1).

ГЛАВА III

МОНИТОРИНГ И ДОКЛАДВАНЕ

Член 7

Мониторинг

В срок от 3 месеца след края на всеки данъчен период всяка държава членка съобщава на Комисията следната информация относно данъчния период:

- а) броя на данъкоплатците, които са се възползвали от облекчението, приложимо към собствен капитал, по време на данъчния период, също и като процент от общия брой данъкоплатци, попадащи в обхвата на настоящата директива;
- б) броя на МСП, които са се възползвали от облекчението по време на данъчния период, включително като процент от общия брой МСП, попадащи в обхвата на настоящата директива, както и броя на МСП, които са се възползвали от облекчението, които са част от големи групи по смисъла на член 3, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС;
- в) общия размер на извършените разходи или на данъчните приходи, загубени в резултат на приспадането на облекчението, приложимо към собствен капитал, разпределени към облекчението, приложимо към собствен капитал, в сравнение с националния брутен вътрешен продукт на държавата членка;
- г) общия размер на превишението на разходите по заеми;
- д) общия размер на превишението на разходите по заеми, което не подлежи на приспадане;
- е) броя на данъкоплатците, спрямо които са били приложени мерки за борба със злоупотребите през данъчния период съгласно настоящата директива, включително свързаните с тях данъчни последици и приложените санкции;
- ж) данните за развитието в държавата членка на съотношението дълг/собствен капитал по смисъла на части А и В от приложение III към Директива 2013/34/ЕС.

Член 8

Доклади

1. До 31 декември 2027 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива.
2. При изготвянето на доклада Комисията взема предвид информацията, предоставена от държавите членки съгласно член 7.
3. Комисията публикува доклада на своя уебсайт.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 9

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 4, параграф 5, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от [СП, *въведете датата на влизане в сила на настоящата директива*].
3. Съветът може по всяко време да оттегли делегирането на правомощия, посочено в член 4, параграф 5. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, заложиени в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 4, параграф 5, влиза в сила единствено ако Съветът не е представил възражение в срок от 2 месеца след уведомяването на Съвета за акта или ако преди изтичането на този срок Съветът е уведомил Комисията, че няма да представи възражение. Този срок се удължава с 2 месеца по инициатива на Съвета.

Член 10

Информирание на Европейския парламент

Европейският парламент се информира за приемането на делегирани актове от Комисията, за всяко възражение срещу тях и за оттеглянето на делегирането на правомощия от Съвета.

Член 11

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от [31 декември 2023 г.] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби, считано от [1 януари 2024 г.].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се включва позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки могат да отложат прилагането на разпоредбите на настоящата директива за данькоплатци, които към [1 януари 2024 г.] се ползват от облекчение, приложимо към собствения капитал съгласно националното законодателство за период до 10 години и в никакъв случай за срок, по-дълъг от срока на облекчението съгласно националното законодателство.
3. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 12

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател